

Οὗτω ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὴν Ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν τοῦ Μορέα, ἀπαντῷ τις περὶ τὸ χωρίον Τσαραφόνα καὶ εἰς τὸ βάθος κοιλάδων βαθέων, ἀργιλικοὺς σχιστολίθους στιλπνούς, κεκαλυμμένους ὑπ' ἀσβεστολίθου μέλανος μικροῦ πάχους (ἀναμιμνήσκοντος τὸ μέλαναν λατιποπαγές τοῦ Ἀγ. Γεωργίου τὸ περιγραφὲν ἀνωτέρῳ), ἀνήκοντας εἰς τὸ πρῶτον σύμπλεγμα, τὸ καὶ κατώτερον. Τοὺς ἐπικαλύπτουσι Ταλκικοὶ σχιστόλιθοι, ἔξ ἀνοικοῦ πρασίνου, μετ' ἀσβεστολίθων, εἰς στρώματα πολὺ διλιγότερον κλίνοντα, ἐκεῖ δὲ πλησίον παρατηρεῖται τὸ ἔρυνθρὸν λατιποπαγές.

Πρόκειται ἀναμφιβόλως περὶ τοῦ ἔρυνθρου λατιποπαγοῦς τῆς Μεσοτριαδικῆς, οὐκ ἡ ἀκριβῆς θέσις δὲν καθωρίσθη ἐπακριβῶς ὑπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Μορέα.

Ἡ σειρὰ τῶν διαστρῶσεων, τῆς πρώτης διμάδος, κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἐρευνητὰς (Σελ 96 καὶ 97), διευθύνεται ἐν δλῃ τῇ Πελοποννήσῳ πρὸς τὰ ΒΔ.

Τῷ δόντι ἀνωτέρῳ ἀνεύρομεν τὴν διεύθυνσιν ταύτην ἐν τοῖς μαρμαρυγιακοῖς σχιστολίθοις τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Ἐξ ἄλλου δ κ. Philippson παρετήρησε τὴν πρὸς τὰ ΒΑ. διεύθυνσαν εἰς τὰς κρυσταλλοπαγεῖς διαπλάσεις πρὸς Β. τῆς Ζιρίας, παρὰ τὸ χωρίον Τρίκαλα.

Οὕτω δθεν ἐπανευρίσκομεν εἰς τὰ Τριαδικὰ στρώματα, τούλαχιστον εἰς τὰ ἀρχαιότερα τῆς Πελοποννήσου, τὰς δύο καθέτους διεύθυνσεις ΒΔ. καὶ ΒΑ., τὰς δοπιαὶ ἔχομεν ἐν Ἀττικῇ.

Τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον κρυσταλλοπαγές τῶν στρωμάτων ἔξαρταῖται ἐν Πελοποννήσῳ, ὡς ἐν Ἀττικῇ, ἐκ τῆς ἐκχύσεως τῶν ἐκρηγγενῶν πετρωμάτων, μεταξὺ τῶν δποίων καταλέγονται δ πορφυρίτης χρώματος πρασίνου (vert antique) καὶ οἱ Σπηλίται (Expedition scientifique de Moréa p. 113 καὶ 116), ἀτινα φαίνονται διτὶ συνώδευσαν τὰ κρυσταλλοπαγή στρώματα τῆς δευτέρας διμάδος (δλη. τῆς ἀνωτέρας Τριαδικῆς) καὶ ἡκολούθησαν τὴν πρὸς τὰ Β. ΒΔ. διεύθυνσιν, κατὰ τὴν Ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν τοῦ Μορέα. Ἐγὼ αὐτὸς παρετήρησα ἐπὶ τῆς Δ. πλευρᾶς τοῦ δρονὸς Ζίριας πρασινόλιθον (Gabbro?) ἐκκεχυμένον ἐντὸς τῶν σχιστῶν, οἵτινες παρουσιάζουσι ἐνταῦθα τὰς δύο καθέτους διεύθυνσεις, Β. ΒΔ. καὶ Α. ΒΑ. Ἀνεύρομεν τὰς αὐτὰς δύο διεύθυνσεις εἰς τὴν Ἀκροκόρινθον, ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Τριαδικῇ, μετ' ἐκχύσεως πρασινολίθων. Οὕτω δθεν ἡ στολίδωσις ἦν εἶχομεν παρατηρήσει ἐν τῇ μέσῃ καὶ τῇ κατωτέρᾳ Τριαδικῇ καὶ ἡτις ἔχει προκαλέσει τὸ ἀσύμφωνον τῆς κατευθύνσεως τῶν στρωμάτων ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Τριαδικῇ, φαίνεται διτὶ ἐξηκολούθησεν κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην

ἐποχὴν μετὰ διευθύνσεως ἐλαφρῶς παρεκκλινούσης. Φαίνεται διτὶ αἱ τελευταίαι πτυχώσεις αὖται προῦντάλεσαν τὴν ἀνάδασιν τοῦ μεγαλητέρου μέρους τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ μέγα κενὸν μεταξὺ τῆς Τριαδικῆς καὶ τῆς Τιθονικῆς ἢ τῆς Κοιτιδικῆς ἐποχῆς.

Ἀπομένει νὰ ἐρευνήσωμεν ἐὰν τὰ κρυσταλλοπαγῆ στρώματα τῆς Εὐβοίας καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγους δέον ν' ἀκολουθήσωσι τὴν τύχην τῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ νὰ θεωρηθῶσι ὡς Τριαδικά. Ἐπειδὴ καὶ ἐνταῦθα δεσπόζουσι ἔτι αἱ διαστρώσεις αἱ κλίνουσαι ΒΔ. καὶ ΒΑ. καὶ ἀνεκαλύφθη ἐν Μυκόνῳ ἡ ἀνωτέρᾳ Τριαδικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Σαγευχ, δίδεται εἰς τὴν πρόδρομην ταύτην μεγάλη σημασία. Ἡ μεγαλητέρα κρυσταλλικότης ἐν τῷ Ἀρχιπελάγει ἥθελε ἔξηγηθῆ ἵσως διὰ τῆς διαχύσεως σημαντικῶν μαζῶν γρανίτου.

Τέλος.

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
ὑπὸ Δ. Ν. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΦΕΥΡΕΣΩΝ

Τὸ κατά Ὁκτώβριον 1909 ἐν Ἀθήναις συγκροτηθὲν πανελλήνιον συνέδριον τῆς γεωργίας, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου, τοῦ δποίου κύριος σκοπὸς ἦτο ἡ ἰδρυσις εἰδίκου Ὑπουργείου τῆς γεωργίας, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου, δστις καὶ ἐπραγματοποιήθη ἰδρυθέντος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἔξεφρασε καὶ διαφόρους ἄλλας εὐχάς πρὸς τὴν Ψήφισιν νόμων, ὡς τῶν ψηφισθέντων ἐμπορικῶν νόμων, καὶ διαφόρων ἄλλων, ἐν οἷς καὶ τὸν περὶ προστασίας τῶν ἐφευρέσεων, ἀναγνωρισθείσης τελείως τῆς ἀνάγκης τῆς προστασίας ταύτης.

Τὸ κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ εἰσιγγητοῦ τῆς προτάσεως ταύτης χημικοῦ Π. Δ. Ζαχαρία ὡς καὶ τὸ κείμενον τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ κατατεθέντος σχεδίου νόμου, δημοσιεύσομεν κατωτέρω πρὸς μελέτην τῶν ἐνδιαφερομένων, καθ' ὃσον ἐκ τῶν πολλαπλῶν αἰτήσεων ἀπονομῆς προνομίων δι' εἰδίκων νόμων παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεδείχθη πόσον ἀναγκαία κατέστη πλέον ἡ ψήφισις εἰδίκου τοιούτου νόμου.

* * * * *

Ἐκ τῶν κυριωτέρων μέσων καὶ τρόπων ἐν-

θαρρύνσεως τῶν βιωσίμων ἐν τῇ χώρᾳ βιομηχανῶν εἰναι ἀναντιρρήτως ή προστασία τῶν ἐφευρέσεων. Τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας ταύτης ἔχουσι πρὸ πολλοῦ ἀναγνωρίσει πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἔξασκοντι ταύτην διὰ καταλλήλων νόμων χορηγίας προνομίων εὐφευρετεχνίας εἰς τοὺς ἐφευρέτας νέων μεθόδων, διὰ τῆς ἀπονομῆς διπλωμάτων. Διὰ τῶν νόμων τούτων ἐπιδικητεῖται ή αὐξησης τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ ή ἔξενρεσις ἐργασίας διὰ τὸν λαὸν διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῶν ἐφευρετῶν καὶ ἄλλων ἐπιχειρηματιῶν ὃπως εἰσάγωσι νέας βιομηχανίας καὶ διαιρκῶς βελτιῶσι τὰς ὑπαρχούσας. Γεννᾶται εὐγενής ἄμιλλα μεταξὺ τῶν δυναμένων νὰ συνεισφέρωσι τι ὑπὲρ τῆς βιομηχανικῆς προόδου τοῦ ἔθνους, ητις εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ καὶ εὐδοκιμήσῃ ἀνεν λελογισμένης προστασίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἐργατῶν τῆς βιομηχανικῆς προόδου καὶ ἔξασφαλίσεως εἰς αὐτοὺς ἀναλόγου ἀμοιβῆς διὰ τὰς ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἔθνους προσφερομένας ὑπηρεσίας.

Ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν δύο μόνον στεροῦνται νόμων προστασίας τῶν ἐφευρέσεων, ή Ὀλλανδία καὶ ή Ἑλλάς. Ἡ Ὀλλανδία εἶχε τοιοῦτον νόμον ἀπὸ τοῦ 1813 προφανῶς πλημμελῆ καὶ ἀνελεύθερον ὥστε ἡ ναγκάσθη τῷ 1865 νὰ τὸν καταργήσῃ. Κατεβλήθησαν ἔπειτα μεγάλαι προσπάθειαι πρὸς ψήφισιν νέου νόμου ἀναλόγου πρὸς τὰς σημερινὰς συνήθηκας, ἀλλ' ἐματαιωθήσαν ἐκ τῆς ἀντιδράσεως ἐν τῇ κυβερνήσει τῶν ὑπουργῶν οἵτινες ὡς βουλευταὶ ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ παλαιοῦ νόμου¹⁾.

Ἡ αὐτὴ σειρὰ σκέψεων ή ἐπικρατήσασα ἐν Ὀλλανδίᾳ τῷ 1865, διὰ δηλαδὴ διὰ τῆς ἀπονομῆς προνομίων ἐπέρχεται μᾶλλον καταστολὴ ἀντὶ εὐδόσεως τῆς βιομηχανικῆς προόδου, ἡμπόδισε μέχρι τοῦδε καὶ τὴν παρ' ἡμῖν ψήφισιν νόμου προστασίας τῶν ἐφευρέσεων. Ἰδίως ὑποστηρίζεται ή γνώμη διὰ δὲν πρέπει νὰ παρακωλύσωμεν διὰ νόμων τὴν ἐλευθέραν ἀπομίμησιν τῶν ἔνων ἐφευρέσεων καὶ τοιουτορόπως παρεμποδίσωμεν τὴν ταχεῖαν πρό-

δον τῆς βιομηχανίας ἡμῶν. Τὸ ἐπιχειρήματα ἀν καὶ φαίνεται σοβαρὸν ἐκ πρώτης ὅψεως δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ οὔτε διὰ πραγματικῆς αἰτιολογίας οὔτε δι' ἀριθμῶν, προβάλλεται δ' ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ καθέκαστα τῶν ἐν ἴσχυι νόμων πρὸς προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.

Ἐν πρώτοις οὐδεὶς δύναται σοβαρῶς νὰ ισχυρισθῇ διὰ εἰναι δυνατὸν νὰ βασισθῇ σημαντικὴ καὶ ἔδραια πρόδος ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνειλικούνειας καὶ ὑποκλοπῆς. "Οοον καὶ ἀν φαίνηται ή ἀρχὴ αὐτῆς δελεαστικὴ ἀπὸ ἀτομικῆς ἀντιλήψεως θεωρουμένη, τόσον ἔχει ἀποδειχθῇ ἐπιβλαβής καὶ παραλυτικὴ πάσης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ πάσης πραγματικῆς προόδου ἐν τε τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ.

Τὸ θέμα ἡμῶν πρέπει νὰ ἔξετάσωμεν ἀναχωροῦντες ἀπὸ τῆς πᾶσαν ἐθνικὴν πρόσοδον στηριζούσης ἀρχῆς, διὰ ἔκαστος πρέπει ν' ἀπολαμβάνῃ τῶν καρπῶν τῶν κόπων του, ἀρκεῖ οὕτοι νὰ συντελῶσιν εἰς κοινωφελὲς ἔργον. Ἡ ἐφευρεσις καὶ ἔκμετάλλευσις νέων μεθόδων ἐργασίας, νέων μηχανημάτων κλπ. εἶναι ἔργον κοινωφελές, τείνον εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ δ' μόνος τρόπος πρὸς δημιουργίαν ὃσον ἔνεστι πλειόνων δργάνων τοιαύτης προόδου εἶναι ή προστασία τῶν ἐφευρετῶν. Ἡ Ἑλλειψις προστασίας ἀποθαρρύνει τοὺς ἐφευρέτας καὶ γίνεται παραίτιος στασιμότητος· ή δὲ πολιτεία περιθάλπουσα τὰς ἀρτιγενεῖς ἐφευρέσεις καὶ προστατεύουσα αὐτὰς κατὰ παντὸς ἔξωτεροικοῦ κινδύνου μέχρις ἀνδρώσεως αὐτῶν, καρποῦται τὰς πλείστας τῶν ὀφελειῶν, καθ' ὃσον ἀρκεῖ ή ἐπιτυχῆς ἔκμετάλλευσις μιᾶς καὶ μόνης ἐφευρέσεως διὰ νὰ δημιουργήσῃ δλόκληρον κλάδον πλουτοπαραγωγῆς βιομηχανίας καὶ ἄλλων βιοητικῶν, ὡς ή τῶν χωραμάτων ἀνιλίνης ἐν Γερμανίᾳ, ή τῶν γαζομηχανῶν, ή τῆς δι' ἀμμωνίας σόδας ἐν Ἀγγλίᾳ κλπ. Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει παρ' ἡμῖν τὸ προηγούμενον τῆς προστασίας τῶν σημάτων βιομηχανίας, προστασίας ἀποτελούσης μέρος τῆς προστασίας τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ητις εὐδοκίμησε, παρέχουσα οὕτω τὴν καλλιτέραν ἐγγῆσιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς νῦν προτεινομένης προστασίας τῶν ἐφευρέσεων. Ἡ ὠφέλεια ἀλλως τῆς προστασίας ταύτης ἔξαγεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος διὰ ὃπου δὲν ὑπάρχει αὐτῇ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀνεπτυγμένη βιομηχανία, ή δὲ Ὀλλανδίᾳ τὸ μόνον ἐκ τῶν βιοείων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν τὸ μὴ προστατεύον τὰς ἐφευρέσεις εἶναι καὶ τὸ ἔχον τὴν μικροτέραν βιομηχανίαν, εἰς ἔνδειξιν διὰ ή ἐλευθερία τῆς ἀπομιμήσεως εἰς οὐδὲν ὀφελεῖ. Καὶ παρ' ἡμῖν ή μικρὰ ἄχρι

¹⁾ Κοτά τὸ 1910 ἐψηφίσθη καὶ ἐν Ὀλλανδίᾳ νόμος περὶ προστασίας τῶν ἐφευρέσεων, ὥστε τώρα μένει μόνον ή Ἑλλάς ἀποκεχωρισμένη ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκογενείᾳ τῶν πεπολιτισμένων κρατῶν ὡς πρὸς τὸ μέγα ἔδαφος τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ητις διατελεῖ ἀκόμη ἀπροστάτευτος. Εὐχηθῶμεν ὅπως συντόμως διορθωθῇ καὶ ή στοιχειώδης ἔλλειψις αὐτῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ἀναγεννήσεως.

τοῦδε συντελεσθεῖσα πρόδοδος τῆς βιομηχανίας δὲν εἶναι βεβαίως προϊὸν τῆς ἐλευθέρας ἀπομήνισεως νεωτάτων προνομιούχων μεθόδων. Πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν ὅπ' ὅψιν, ὃς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ὅτι ἡ προστασία τῶν ἐφευρέσεων δὲν ἐπεκτείνεται ἐπ' ἄπειρον, ἀλλ' ἐπ' ὅρισμένον χρόνον, τοῦ δόποίου διαρρεύσαντος ἡ ἐφεύρεσις γίνεται κοινὸν κτῆμα καὶ οἰοςδήποτε ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ.

Ἄπο πολλῶν ἑτῶν καταγινόμενος εἰς τὸ θέμα τοῦτο καὶ διότι ἔξητησα καὶ ἔλαβον διπλώματα ἐφευρέσεως εἰς διάφορα ἔναν θέμην καὶ διότι ἐμελέτησα τοὺς σχετικοὺς νόμους καὶ παρηκολούθησα τὰς σχετικὰς συζητήσεις κατὰ τὰ διεθνῆ συνέδρια τῆς ἐφηρμοσμένης χημείας ἐν Βερολίνῳ τῷ 1903, *‘Ρώμη* τῷ 1906 καὶ κατὰ τὸ ἔνεστὸς ἔτος ἐν Λονδίνῳ, ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχεῖα ἐπιβάλλεται παρ' ἡμῖν ἡ φήμισις νόμου περὶ προστασίας τῶν ἐφευρέσεων δι' ἀπονομῆς διπλωμάτων καὶ δὴ συντεταγμένου ὑπὸ τὰς ἔξης γενικὰς ἴδεας.

Νὰ ἔξασφαλίζηται εἰς τὸν ἐφευρέτην ἡ ἴδιοκτησία τῆς ἐφευρέσεως του ἐπὶ ὥρισμένον ἀριθμὸν ἑτῶν, ἔστω δέκα πέντε, ἐντὸς τῶν δόποίων νὰ δύναται καὶ νὰ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκμεταλλευθῇ ταύτην ἐν τῇ χώρᾳ εἴτε δὲ ὁ ἴδιος εἴτε δι' ἄλλων. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου τούτου ἡ ἐφεύρεσις γίνεται κοινὸν κτῆμα. Οὕτως ἔξασφαλίζονται καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐφευρέτου, καθ' ὅσον δίδεται αὐτῷ ἀρκετὸς χρόνος ὅπως καρπωθῇ τὰ ὀφέλη ἐκ τῆς ἐφευρέσεως του, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολλῶν δυναμένων καὶ αὐτῶν τὰ χρησιμοπόιῶσιν ἀνευ πληρωμῆς δικαιωμάτων ἐπωφελῆ τινα ἐφεύρεσιν.

Οἱ ἐφευρέτης τοιοντοτρόπως δὲν κρατεῖ μυστικὴν τὴν ἐφεύρεσίν του, διότι ὑποχρεωτικῶς τὴν δημοσιεύει. Εἰς τοῦτο δ' ἔγκειται καὶ ἡ μεγίστη ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως ὡφέλεια τοῦ νόμου, καθ' ὅσον δίδεται οὕτω ὥθησις εἰς νέας ἐργασίας, ἐνῶ πλήρης πνευματικὴ στασιμότης ἐπικρατεῖ ὅταν ἔκαστος κρατῆ δι' ἑαυτὸν τὰς σκέψεις του καὶ δὲν φέρει ταύτας εἰς τὴν δημοσιότητα.

Τὸ προνόμιον νὰ ἀπονέμηται εἰς τὸν πραγματικὸν ἐφευρέτην οἰοςδήποτε καὶ ἀνὴν οὗτος καὶ νὰ ἔχῃ αὐτὸς τὴν εὐθύνην τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του, τῆς ἀπονεμούσης τὸ διπλωμα κυβερνήσεως μὴ ἀναλαμβανούσης οὐδεμίαν εὐθύνην.

Ἡ χροήγησις τοῦ διπλώματος νὰ μὴ συνδέηται μὲ πολυπλόκους καὶ δαπανηρὰς διατυπώσεις. Ἡ κυβέρνησις νὰ μὴ ζητῇ ἢ νὰ καλύπτῃ τὰς διὰ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν ἀναγκαιούσας δαπάνας, ἀπαιτοῦσα τὴν πληρωμὴν

ἐφ' ἄπαξ ποσοῦ τινος σὺν τῇ αἰτήσει καὶ τῇ χροήγιᾳ τοῦ διπλώματος.

Ἡ κυβέρνησις νὰ λαμβάνῃ ὃς ἀντιάλλαγμα τῆς τοιαύτης προστασίας ποσοστόν τι ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐφεύρεσεως, ὃς ἀπολαμβάνει ποσοστὰ ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν παραχωρουμένων μεταλλείων καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτῆς ἀνωνύμων ἔταιρειῶν.

Οἱ σχετικοὶ νόμοι τῶν εὑρωπαϊκῶν κρατῶν ἀκολουθοῦσι δύο κυρίως συστήματα α') τὸ γερμανικόν, κατὰ τὸ δόποιον ἡ προστασία ἀπονέμεται μετὰ προηγουμένην λεπτομερῆ ἔξετασιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς ἔξακριβωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐφευρέτου καὶ ἀπαιτεῖ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν πολυμελῆ καὶ πολυδάπανον μετὰ εὐρυτάτων βιβλιοθηκῶν καὶ ἐργαστηρίων καὶ β') τὸ γαλλικόν, καθ' ὃ πᾶσα αἴτησις γίνεται διοικητικῶς δεκτή ἐφ' ὅσον πληρεῦνται ἀπλοὶ τινες εὐχερῶς ἔξακριβούμενοι διοικητικοὶ τύποι, τῆς ἔξακριβώσεως τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐφευρέτου ἀφιεμένης εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ποινικὰ δικαστήρια, εἰς ἀ δύνανται νὰ καταφύγωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Κατ' ἀμφότερα δι τυχῶν διπλώματος ἐφευρέτης ὑποχρεούται νὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος ὥρισμένον τέλος, τῆς μὴ καταβολῆς τοῦ δόποιου ἐπὶ ἐν ἔτος καθιστώσης αὐτὸν ἔκπτωτον τῶν δικαιωμάτων του. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι πρακτικῶτερος δι ἀμερικανικὸς νόμος, ἀκολουθῶν μὲν κατὰ τὰ ἄλλα τὸ γερμανικὸν σύστημα, κατὰ τὸν δόποιον ὅμως δι αὐτῶν προνόμιον εὑρεστεχνίας καταβάλλει ποσόν τι ἐφ' ἄπαξ μὴ ὑποχρεούμενος εἰς ἑτέραν πληρωμὴν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου· τὸ καταβληθὲν δὲ ποσὸν ἐπιστρέφεται ἐν περιπτώσει ἀπορρίφεως τῆς αἰτήσεως.

Περαιάνων οὕτω τὸν λόγον καταδέτω σχέδιον νόμου ἔξ αρθρων 21 καὶ μεταβατικῆς διατάξεως μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι καταλήγως διασκευαζόμενον θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὰς εὐτοῦ συνεδρίου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Σχέδιον νόμου περὶ προστασίας

τῶν ἐφευρέσεων

“Αρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπονέμει διπλώματα ἐφευρέσεως εἰς ἐφευρέτας νέων βιομηχανικῶν προϊόντων, νέων μηχανημάτων, νέων μεθόδων ἢ νέας ἐφαρμογῆς γνωστῶν μεθόδων

πρὸς ἐπίτευξιν ἀποτελέσματος ἢ προϊόντος βιο-
μηχανικοῦ.

"Αρθρον 2.

Ἡ προστατευομένη ἐφεύρεσις πρέπει νὰ ἡ
νέα, δηλαδὴ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δυνάμει
τοῦ παρόντος νόμου γενομένης αἰτήσεως, νὰ
μὴ εὑρίσκηται περιγραφομένη ἐπαρκῶς ἐν δη-
μοσίοις ἐντύποις ἀπὸ τὸν 1800 καὶ ἐντεῦθεν ἡ
χρησιμοποιήται ήδη φανερῶς κατὰ τοιοῦτον
τρόπον, ὥστε νὰ ἴναι δυνατή ἡ χρησιμοποίησις
αὐτῆς ὑπὲρ ἄλλων ἐμπειροτεχνῶν.

"Αρθρον 3.

Δὲν ἀπονέμεται δίπλωμα καὶ τυχὸν ἀπονε-
μηθὲν εἶναι ἄκυρον

- 1) Ἐὰν ἡ ἐφεύρεσις δὲν ἴναι νέα.
- 2) Ἐὰν ἡ ἐφεύρεσις ἀναφέροται εἰς οὓσιαν
ἢ χημικὸν σῶμα καὶ οὐχὶ εἰς ὁρισμένην
μέθοδον πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἀντικειμένου
τούτου.
- 3) Ἐὰν ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς ἐφεύρεσεως ἀν-
τίκειται πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὰ χρηστὰ ἥθη.
- 4) Ἐὰν ἡ ἐφεύρεσις ἀναφέροται εἰς μυ-
στικοὺς τρόπους παρασκευῆς.

"Αρθρον 4.

Ο λαβὼν δίπλωμα ἐφεύρετης ἔχει τὸ ἀπο-
κλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκμετάλλευσεως τῆς
ἐφεύρεσεώς του ἐπὶ ἵδιᾳ ἑαυτοῦ ὠφελείᾳ, δύ-
ναται δὲ νὰ παραχωρῇσῃ αὐτῷ διὰ συμβολαιο-
γραφικῆς πρᾶξεως. Ἡ τοιαύτη παραχώρησις
ἰσχύει ἀπέναντι τρίτων μόνον, ἀφ' ἣς καταχω-
ρημῇ ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 βιβλίῳ κατα-
χωρήσεων τῶν διπλωμάτων ἐφεύρεσεως.

"Αρθρον 5.

Ανακαλεῖται τὸ δίπλωμα ἐφεύρεσεως ἐὰν
1) Ὁ διπλωματοῦχος δὲν ἔθετο ἐν ἐκμεταλ-
λεύσει τὴν ἐφεύρεσιν ἐν Ἑλλάδι ἐντὸς προσθε-
σμίας δύο ἑτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογρα-
φῆς τοῦ διπλώματος ἢ ἔπαυσε τὴν ἐκμετάλ-
λευσιν ἐπὶ δύο συνεχῇ ἔτη, ἐφ' ὅσον εἰς ἀμφο-
τέρας τὰς περιπτώσεις δὲν δικαιολογεῖ τὴν αἰ-
τίαν τῆς ἀπρᾶξίας αὐτοῦ.

2) Ἐὰν ὁ διπλωματοῦχος εἰσήγαγεν εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀντικείμενα κατασκευασθέντα ἐν τῇ
ἄλλοδαπῇ καὶ ὅμοια πρὸς τὰ διὰ τοῦ διπλώμα-
τος αὐτοῦ προστατευόμενα.

"Αρθρον 6.

Κάτοχος τοῦ προνομίου γίνεται ὁ ἐφευρέτης
εἰ τε ἀνεξαρτήτως ἐργαζόμενος εἴ τε ὡς ὑπάλ-
ληλος. Ἐὰν ἡ ἐφεύρεσις ὑπαλλήλου ἐγένετο ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῶν διὰ τοῦ ἐργοδότου παρε-
χομένων μέσων καὶ σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν
ἐργασίαν τοῦ ἐργοστασίου, τότε ἀναγνωρίζε-
ται ὁ ἐργοδότης, ἀτομον ἡ ἐταιρεία, συμμέτοχος
εἰς τὰ ἐκ τῆς ἐφεύρεσεως ὠφέλη καὶ εἰς ποσο-
στὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἔξαρτησιν
τῆς ἐφεύρεσεως. Κάτοχος τοῦ προνομίου ἀνα-
γνωρίζεται ὁ Ἰδιοκτήτης τοῦ ἐργοστασίου, ἀτο-
μον ἡ ἐταιρεία, ὅταν ἡ ἐφεύρεσις ἐγένετο ἐν τῷ
ἐργοστασίῳ διὰ τῆς συνεργασίας πολλῶν.

"Αρθρον 7.

Τὸ δίπλωμα ἐφευρέσεως δὲν ἀφορᾷ ἐκείνον
ὅτις κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτή-
σεως ἐξεμεταλλεύετο ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐν λόγῳ
ἐφεύρεσιν ἡ εἰλην ἡδη προβῆ εἰς ἐγκαταστάσεις
πρὸς ἐκμετάλλευσιν ταύτης. Οὗτος δικαιοῦται
νὰ ἐκμεταλλεύηται τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην διὰ
τὰς ἀνάγκας τῆς ἰδίας αὐτοῦ βιομηχανίας ἐν
ἰδίοις ἢ ἀλλοτρίοις ἐργοστασίοις τὸ δὲ δι-
καιόωμα τοῦτο δύναται νὰ κληρονομηθῇ ἢ ἐκ-
ποιηθῇ μόνον μετὰ τῆς βιομηχανίας αὐτῆς.

"Αρθρον 8.

Ἡ διάρκεια τοῦ προνομίου δοῖται εἰς ἔτη
δέκα πέντε ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς
αἰτήσεως.

"Αρθρον 9.

Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως πρὸς ἀπο-
νομὴν τοῦ διπλώματος καταβάλλονται εἰς τὸ δη-
μόσιον δραχ. διακόσιαι. Οὐδὲν ἔτερον τέλος πλη-
ρώνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου.

"Αρθρον 10.

Απονέμονται ἐπίσης εἰς τὸν κάτοχον τοῦ κυ-
ρίου διπλώματος συμπληρωματικὰ διπλώματα
ἀναφερόμενα εἰς μεταβολάς, τροποποιήσεις ἢ
προσθήκας τῆς ἀρχικῆς ἐφεύρεσεως. Τὸ συμ-
πληρωτικὸν τοῦτο προνόμιον ἐκπνέει ταῦτο-
χρόνως μετὰ τοῦ κυρίου προνομίου. Κατὰ τὴν
αἰτίαν ἀπονομῆς αὐτοῦ καταβάλλονται δραχ-
μαὶ ἑκατόν.

"Αρθρον 11.

"Η ακύρωσις τοῦ διπλώματος διεξάγεται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δι' ἀγωγῆς, ἀν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ προνόμιον κακῶς ἀπενεμήθη, εἴ τε δὲ εἰς ὃν ἀπενεμήθη ἔχοντι μοποίησε σχέδια καὶ μηχανάς τρίτων ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῶν. Ή τελεσίδικος ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν σχετικὸν 'Υπουργὸν καὶ καταχωρεῖται ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 βιβλίῳ.

"Αρθρον 12.

"Εκαστος ἐργάτης νεωτερισμοῦ ἀποκτᾷ πνευματικὴν Ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ κανονικῶς ἀνακοινωθείσης καὶ δημοσιευθείσης, καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν διὰ τῆς ἐργασίας τοίτου περιεβλήθη αὐτῇ τὴν πρακτικὴν αὐτῆς μορφήν. Εἰς τὸν ἐργασθέντα τὴν πρακτικὴν ἔφαρμογήν ἀπονέμεται τὸ δίπλωμα μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς πληρωμῆς ἀναλόγου ἀποζημιώσεως ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ προνομίου εἰς τὸν ἔχοντα δικαιώματα πνευματικῆς Ἰδιοκτησίας ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς πνευματικῆς Ἰδιοκτησίας διαφορεῖ εἴκοσιν ἔτη ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως ἢ δημοσιεύσεως.

"Αρθρον 13.

"Η κυβέρνησις οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην περὶ τῆς ἀρτιότητος τῆς προστατευομένης ἐφευρέσεως· τὴν τοιαύτην εὐθύνην φέρει ἀκεφαλίαν ὃ κάτοχος τοῦ διπλώματος.

"Αρθρον 14.

"Η αἰτησις πρὸς ἀπονομὴν διπλώματος συνοδευομένη

1) ὑπὸ ἀποδείξεως καταβολῆς τῶν διακοσίων δραχμῶν (ἢ τῶν ἑκατὸν δι' αἰτήσεις συμπληρωτικῶν προνομίων)

2) ὑπὸ περιγραφῆς τῆς ἐφευρέσεως

3) ὑπὸ τῶν σχεδίων καὶ δειγμάτων (ἢ ὑποδειγμάτων μηχανῶν κλπ.), ἀναγκαίων πρὸς κατανόησιν τῆς περιγραφῆς

4) ὑπὸ πίνακος τῶν ὑποβαλλομένων ἀντικειμένων

κατατίθεται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξου-

σίου εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν¹⁾ ἐπὶ ἀποδείξει.

"Η αἰτησις καὶ ἡ περιγραφὴ γράφονται ἐν 'Ελληνικῇ γλώσσῃ.

"Η περιγραφὴ δέον νὰ ἦναι εἰς γλῶσσαν σαφῆ καὶ ἀρκούντως λεπτομερῆς ὥστε νὰ καθορίζῃ μετ' ἀκριβείας τὴν ἐφεύρεσιν καὶ νὰ ἐνδεικνύῃ καταφανῶς τὸ ἐν αὐτῇ νέον, ὃς καὶ τὸ πρακτικὸν καὶ ὠφέλιμον τῶν ἔφαρμογῶν αὐτῆς. Η μέθοδος ἐργασίας πρέπει νὰ περιγράφηται κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ τὰ ὑποβαλλόμενα σχέδια νὰ ὁσι τοσοῦτον λεπτομερῆ, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατατιθεμένων αὐτῶν συνταγῶν καὶ σχεδίων οἰοσδήποτε ἐμπιεροτέχνης νὰ δύναται ἀνευ Ἰδιαιτέρων δημητρίων νὰ ἔφαρμος τοιμηχανικῶς τὴν ἐν λόγῳ ἐφεύρεσιν. Η περιγραφὴ πρέπει νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐφεύρεσιν χωρὶς νὰ περιέχῃ ἐπεκτάσεις δι' ὃν νὰ εὑρύνηται ἀπεριορίστως ἡ ἐνέργεια τῆς προστασίας καὶ οὕτως ἐμποδίζῃ ἀλλούς εἰς τὸ νὰ θέξωσι ποτε τὸ ἐν λόγῳ θέμα.

"Η αἰτησις δημοσιευομένη καταλλήλως παραμένει ἐπὶ ἔξι μῆνας ἐκτεθειμένη δπως λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἔξι μηνῶν ἐκδικᾶσται ἡ αἰτησις ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς καὶ ἀν δὲν ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις ἢ αἱ αἱ ὑποβληθεῖσαι εἶναι προφανῶς ἀσήμαντοι καὶ ἡ αἰτησις εὑρεθῇ τυπικῶς ἐκπληροῦσα τοὺς δρους τοῦ παρόντος νόμου, τότε ἀπονέμεται τὸ προνόμιον καὶ ἐκδίδεται τὸ σχετικὸν δίπλωμα.

Αἱ τυχὸν ὑποβληθεῖσαι σοβαραὶ ἐνστάσεις ἀνακοινοῦνται τῷ αἰτοῦντι καὶ δίδεται αὐτῷ τριμήνος προθεσμίᾳ πρὸς ἀντίκρουσιν αὐτῶν. Επίσης καλεῖται ὁ αἰτῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ διορθώσῃ τὸ κείμενον τῆς αἰτήσεως αὐτοῦ, ἀν ἡ περιγραφὴ ἢ τὰ σχέδια δὲν ἥσαν ἀρκούντως λεπτομερῆ καὶ σαφῆ καὶ δὲν ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὴν ἔννοιαν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Η προθεσμία αὐτῇ δύναται νὰ παραταθῇ τῇ αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος μέχρις ἐνὸς ἔτους, δπως λάβῃ καιρὸν καὶ ἐπαναλάβῃ τὰ πειράματά του καὶ προστρέξῃ εἰς τὰς βιβλιογραφικὰς πηγὰς δπως ἀναφέσῃ τὰς ἐνστάσεις. Μετὰ τὴν παρέλευσιν καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ αἰτησις ἐκδικᾶσται ἐκ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῶν ἀπονέμεται τὸ προνόμιον εἰς τε ἀπορρίπτεται δριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ ἐλληνικοῦ δημοσίου.

¹⁾ Ιδρυθέντος ἔκτοτε τοῦ 'Υπουργείου τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία τῆς προστασίας τῶν ἐφευρέσεων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ 'Τουργείου τούτου.

"Αρθρον 15.

Τὸ δίπλωμα, ἐν ᾧ ἀναγράφονται πιστῶς ἡ περιγραφὴ τῆς ἐφευρέσεως καὶ τὰ σχέδια, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουρογοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καταχωρεῖται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ διπλωμάτων ἐφευρέσεων τηρουμένῳ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτορικῶν, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης δημοσιεύεται καὶ ἀριθμός τις τῶν χωριστῶν ἀντιτύπων πρὸς πώλησιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

"Αρθρον 16.

Εἰς ἄλλοδαποὺς ἀπονέμονται ἐν Ἑλλάδι προνόμια εὑρεσιτεχνίας κατὰ τὰς διατυπώσεις καὶ τοὺς ὅρους καθ' οὓς ἀπονέμονται ταῦτα εἰς τοὺς ἡμεδαπούς.

"Αρθρον 17.

Οἱ τυχῶν διπλώματος ἐφευρέσεως ἐν τῇ ἀλοδαπῇ δύναται νὰ τύχῃ διπλώματος ἐφευρέσεως καὶ ἐν Ἑλλάδι, οὐ τινος ἢ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν τοῦ προηγουμένως ἐν τῇ ἀλοδαπῇ ἀπονεμηθέντος διπλώματος.

"Αρθρον 18.

Ἀντικείμενον ἐνδός διπλώματος γίνεται μία μόνον ἐφεύρεσις. Ἐάν αἵτησίς τις περιλαμβάνῃ πλειόνας ἀνεξαρτήτους ἀλλήλων ἐφευρέσεις, διαιρεῖται εἰς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀνεξαρτήτων ἀλλήλων αἱτήσεων καὶ ἐκδίδονται ἵσαριθμα διπλώματα, πληρωνομένου καὶ χωριστοῦ τέλους δι' ἔκάστην αἵτησιν. Περὶ τούτου κρίνει ἡ ἐκδικάζουσα τὰς αἵτησεις ἐπιτροπή. Ἡ μέθοδος καὶ τὰ μηχανῆματα πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν αἵτησιν.

"Αρθρον 19.

Τὸ δημόσιον ἀπολαμβάνει 10% ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἐκ τῆς ἐκχωρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως τῶν προνομίων ὑπὸ τῶν διπλωματούχων ἐφευρετῶν προερχομένων. Ἐν περιπτώσει ἀποκρύψεως αὐτῶν, τὸ προνόμιον

ἀνακαλεῖται θεωρούμενον ὡς μὴ ἐν ἐκμεταλλεύσει.

"Αρθρον 20.

Τιμωρεῖται ἐπὶ ἔγκλησι τοῦ βλαβέντος διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἕκατὸν μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἑτούς ὑποχρεούμενος καὶ εἰς ἀποζημίωσιν

1) Οἱ βλάπτων τὰ δικαιώματα τῶν διπλωματούχων εἴτε διὰ κατασκευῆς προϊόντων, εἴ τε διὰ χρήσεως τῆς μεθόδου τῆς ἐφευρέσεως.

2) Οἱ ἐν γένει ἀποκρύπτων, πωλῶν ἢ ἐκθέτων πρὸς πώλησιν ἢ εἰσάγοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν ἢ πλειότερα παραπεποιημένα πράγματα.

Πλὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς, αἱτήσει τοῦ βλαβέντος, δύναται τὸ δικαστήριον νὰ καταδικάσῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀστικὴν ἀποζημίωσιν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν. Ἡ τοιάτη καταδίκη ἀποκλείει πᾶσαν ἀλληλεστίαν ἀποζημιώσεως. Πλείονες οἱ καταδικασθέντες, εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι.

"Αρθρον 21.

Ἡ ἀγωγὴ ἔνεκα προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τοῦ διπλωματούχου παραγράφεται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν σχετικῶς δι' ἔκάστην ἴδιαιτέραν πρᾶξιν προσβολῆς.

*Μεταβατικὴ διάταξις**"Αρθρον 22.*

Είναι ἔγκυρον τὸ δίπλωμα ἐφευρέσεως καὶ ὅταν διημεδαπὸς ἐδημοσίευσεν ἦδη ἢ ἐποιήσατο εἴ τε αὐτοπροσώπως εἴ τε δι' ἄλλων κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ἐνεργούντων ἐφαρμογὴν τῆς αὐτοῦ ἐφευρέσεως ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὅσον ἡ αἱτησίς πρὸς ἀπονομὴν τοῦ διπλώματος ὑποβληθῇ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑτούς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Π. Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ